

ورزش بانوان

هندبال به دنبال تکرار سهمیه جهانی

نوزدهمین دوره رقابت‌های هندبال قهرمانی زنان آسیا از ۲۹ آبان لغایت ۱۴ آذر به میزبانی اینچئون کره جنوبی برگزار خواهد شد. مسابقاتی که برای شرکت کنندگان اهمیت بسیار بالایی دارد چرا که طی این رقابت‌ها پنج تیم جواز حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان ۲۰۲۳ را به دست می‌آورند. هدفی که دیگر برای هندبال بانوان ایران روی نیست چرا که آنها سال گذشته با صعود به جمع چهار تیم برتر آسیا این رویاراه واقعیت تبدیل کردند و راهی قهرمانی جهان اسپانیا شدند. حالا آنها برای تکرار حضور در میدان جهانی باید بار دیگر مقابل رقبای آسیایی شان فرار بگیرند. طبق قرعه کشی انجام شده تیم ملی کشورمان در گروه A با تیم‌های کره جنوبی، ازبکستان، هندو استرالیا هم گروه شده است. همچنین در گروه مقابل تیم‌های ژاپن، قزاقستان، هنگ کنگ، چین و تایلند باید با یکدیگر رقابت می‌کنند. دو تیم اول هر گروه به مرحله نیمه‌نهایی می‌رسند و جواز حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان ۲۰۲۳ را کسب می‌کنند. همچنین تیم سوم گروه A با تیم چهارم گروه B تیم سوم گروه B با تیم چهارم گروه A مسابقه می‌دهند و در نهایت دو تیم پیروز این دو مسابقه با هم بازی می‌کنند تا تکلیف تیم پنجم قهرمانی آسیا و آخرین سهمیه قهرمانی جهان روشن شود. هندبال بانوان ایران در حالی باید آماده میدان آسیایی شود که شنیدمی شود اختلافاتی بین سرمربی اسپانیایی و کادرفنی وجود دارد. فدراسیون هندبال اواسط تیرماه با مونتسرات پوچهدیاز به توافق رسید تا در دو میدان بازی‌های کشورهای اسلامی و قهرمانی آسیا روی نیمکت تیم ملی بنشینند. اما گویا در قونیه پوچهدیاز و مسعود ظهیری مدیر فنی تیم ملی با هم اختلاف نظر پیدامی کنند. حال مشخص نیست سرمربی اسپانیایی که البته هدایت تیم سپاهان در لیگ را هم بر عهده گرفته، به کارش تاقهرمانی آسیا ادامه می‌دهد یا شاهد تغییر و تحولات روی نیمکت خواهیم بود.

منهای فوتبال

آماده‌سازی پینگ پنگ برای جهانی

قهرمانی تیم و طلال و نقره انفرادی در بازی‌های کشورهای اسلامی، روحیه خوبی را به تیم ملی پینگ پنگ تزریق کرده تا آنها بار و حیه بالا برای حضور در قهرمانی جهان آماده شوند. هر چند رقبای حاضر در میدان جهانی با بازی‌های کشورهای اسلامی قابل مقایسه نیستند اما به هر حال حضور در این مسابقات تأثیرات مثبتی برای تیم ملی به همراه داشته است. مسابقات تنیس روی میز قهرمانی جهان از هشت تا ۱۶ مهرماه در بخش تیمی و همزمان در بخش بانوان و مردان به میزبانی چنگدو چین برگزار خواهد شد. نیما و نوشاد عالمیان همراه با افشین نوروزی، امیر حسین هدایی و سروش امیری نیابتاً تیم ملی تنیس روی میز را در قهرمانی جهان تشکیل می‌دهند اما پیش‌بینی شده علاوه بر این بازیکنان حمیدرضا طاهر خانی، سعید احمدیان و متین حدیدی نیز در اردوی آماده‌سازی حضور داشته باشند. تیم ملی ایران در دوره قبل که سال ۲۰۱۸ به میزبانی سوئد برگزار شد، برای نخستین بار به دسته اول رقابت‌ها صعود کرد اما سپس شیوه برگزاری مسابقات تغییر کرد و از حالت دسته‌بندی خارج شد.

مشکل ویزا قسمت تیراندازی شد

سریال مشکلات صادر نشدن ویزا که مدت طولانی است به یکی از چالش‌های اصلی ورزش کشور تبدیل شده، این بار نصیب تیراندازی شد. تیم ملی تیراندازی که قصد داشت قبل از قهرمانی جهان اردویی در هانوفر آلمان برگزار کند، در فاصله ۱۵ روز تا اعزام به دلیل نگرانی ویزا با لغو این اردو روبه‌رو شد. این اردوی تدارکاتی در حالی لغو شد که برای ملی پوشان بسیار مهم بود. چرا که آنها علاوه بر آماده‌سازی و تمرین، نیاز داشتند سلاح‌های شش‌راهی را برای مسابقات ساجمه و فشنگ تست شده تهیه کنند. حالا آنها باید بدون این شرایط راهی قهرمانی جهان شوند که اولین میدان توزیع سهمیه المپیک ۲۰۲۴ پاریس است.

کابوس بزرگی که تأیید شد

قوی باش ستاره!

آرنا طاری

خبری که هیچکس در فوتبال ایران علاقه مند به شنیدنش نبود بالاخره از راه رسید و دوری «سه ماهه» الهیار صیادمنش از میدان فوتبال رسماً مورد تأیید قرار گرفت. با این حساب ستاره جوان تیم ملی رسماً رقابت‌های جام جهانی قطر را از دست می‌دهد. کنار رفتن از اولین جام جهانی زندگی با این بدشانسی بزرگ، قطعاً لطمه‌ای برای روحیه این فوتبالیست به حساب می‌آید اما او باید این روزها را پشت سر بگذارد و با قدرت به زمین برگردد. شاید در دوره بعدی جام جهانی، الهیار یک ستاره تغییر ناپذیر در ترکیب اصلی تیم ملی ایران باشد.

الهیار و تیم ملی؛ این داستان ادامه دارد

ماجرای حضور این ستاره در تیم ملی، یک ماجرای جدید نیست. او از سال‌های نوجوانی در عضویت رده‌های سنی پایه فوتبال ایران بوده و سسال‌ها برای تیم ملی به میدان رفته است. اصلاً شهرت صیادمنش هم در فوتبال ایران از همین تیم‌های سنی پایه شروع شده است. البته که همه بازیکنان در خشم‌ان این تیم‌ها، در نهایت به مهره‌هایی فوق‌العاده تبدیل نمی‌شوند. در همین نسل صیادمنش هم ستاره‌هایی بودند که حالا حتی جایی در بین تیم‌های لیگ برتری ندارند. با این حال از همان روز اول مشخص بود که او هرگز یک فوتبالیست معمولی نیست و قصد دارد کارهای بسیار بزرگی انجام بدهد. همان روزها هم همه می‌دانستند او روزی به تیم ملی بزرگسالان نیز خواهد رسید. پدیده

مورد علاقه اسکوپچیچ برای تیم ملی اما حالا با مشکل پارگی همسترینگ روبه‌رو شد و حداقل به مدت ۹۰ روز باید به ریسک‌آوری ادامه بدهند. خیلی‌ها امیدوار بودند این مصدومیت حالا دیگر شانس برای حضور او در رقابت‌های جام جهانی وجود نخواهد داشت. داستان حضور این بازیکن در تیم ملی اما بدون شک برای سال‌های به مراتب طولانی‌تری ادامه دارد.

جامی که از دست رفت

آیا نام الهیار در لیست نهایی مدنظر اسکوپچیچ برای جام جهانی دیده می‌شود؟ بدون شک، این بازیکن اولین بار در شرایطی به تیم ملی دعوت شد که مهدی طارمی به دلیل اختلاف با سرمربی از اردو خط خورده بود. با این حال حتی بعد از بازگشت طارمی نیز صیادمنش در تیم ملی باقی ماند و دیگر اردوهارا ترک نکرد. او بدون شک

در بین نفرات نهایی مدنظر سرمربی کروات تیم ملی برای جام جهانی حضور داشت. هر چند که با توجه به حضور چند ستاره هجومی باتجربه، شانس زیادی برای فیکس شدن نداشت. با این حال او می‌توانست به عنوان یک مهره ذخیره، برای دقایقی شانس حضور در اولین جام جهانی زندگی‌اش را به دست بیاورد.

یک مسیر حرفه‌ای

چرا الهیار صیادمنش یک فوتبالیست بسیار مهم برای فوتبال ایران است؟ دلیل این اتفاق را باید در مسیر ایده‌آل و کاملاً حرفه‌ای او در دوران بازی جست‌وجو کرد. صیادمنش روند بسیار خوبی را به عنوان یک ستاره در دنیای فوتبال طی کرده و تا اینجا قدم به قدم جلو رفته است.

استقلال اولین تیم بزرگی بود که الهیار در فوتبال ایران بپوشید. او می‌توانست در استقلال بماند و مهره محبوب هواداران در فصل‌های متمادی باشد اما تصمیم گرفت یک چالش جدید را بپذیرد و راهی فوتبال ترکیه شود. در ترکیه فرصت بازی خاصی برای او به وجود نیامد و صیادمنش به او که این رفت و خودش را به عنوان یک ستاره در فوتبال ایران کشور تثبیت کرد. او به موقع از او کرین جدا شد و قدم مهم بعدی‌اش را با انتقال به فوتبال انگلیس و بازی برای باشگاه هال سیتی در رقابت‌های

چهره به چهره

نگاهی به سایه روشن‌های ۶ تیم پرستاره، سه هفته بعد از شروع لیگ برتر

چند مدعی بدون نقاب!

آرنا رهنورد

حالا که فصل جدید از راه رسیده و بازی‌ها نیز رفته رفته سر و شکل خاص خودشان را پیدا می‌کنند، با دقت بیشتری می‌توان در مورد چهره جدید تیم‌های پرستاره در این فصل نظر داد. حالا تیم‌ها تقریباً تصویر واقعی‌شان را به نمایش گذاشته‌اند و نقاط ضعف و قوت‌شان را علنی کرده‌اند. البته که هنوز برای قضاوت در مورد دسر نوشت لیگ بسیار زود به نظر می‌رسد اما می‌توان گفت که هر تیم، چه ویژگی‌هایی دارد و با استفاده از این ویژگی‌ها، قادر به انجام چه کارهایی است.

سپاهان؛ نیمکت در خشان و هماهنگی سخت

صدر نشین فعلی لیگ برتر بالاخره در مسابقه هفته سوم متوقف شد. نکته نگران کننده برای سپاهان این بود که آنها برتری دو بر صفر را با تساوی دو-دو عوض کردند. حالا بعد از سه هفته می‌توان ادعا کرد که سپاهان صاحب بهترین نیمکت لیگ برتر است و در این هفته‌ها هیچ تیمی فنی‌تر از این تیم در زمین مسابقه ظاهر نشده اما نباید همه چیز را در این باشگاه کاملاً ایده‌آل فرض کرد. ترکیب سپاهان نسبت به فصل گذشته به شدت تغییر کرده و رسیدن این تیم به نقطه اوج هماهنگی کمی دشوار خواهد بود. نکته دوم هم این است که سپاهان در مرکز زمین، بیش از حد روی حمله استوار شده و فاقد هافبک‌های جنگنده و فیزیکی است. مساله‌ای که موجب شد این تیم در دقایقی از نبرد با گل گهر، میانه میدان را به طور کامل از دست بدهد. فعلاً مورایس مهم‌ترین برگ برنده سپاهان به شمار می‌رود و شروع بسیار خوب این تیم در فصل جدید هم می‌تواند برگ برنده بسیار مهمی برای این تیم باشد. آنها ستاره‌های خارجی بسیار خوبی را نیز در ترکیب دارند که می‌توانند در نبردهای سخت‌گرفته کار را برای سپاهان باز کنند. این تیم پرستاره برای قهرمانی لیگ، باید کم‌تر به رقبای موقعیت‌گرا بدهد و در میانه میدان کمی کوبنده تر ظاهر شود.

استقلال؛ یک اسکواد بزرگ و چند تردید

دومین برد فصل استقلال این هفته روبه‌روی مس به دست آمد اما هواداران این باشگاه باز هم همه آن چیزی که از تیم‌شان می‌خواستند را در این مسابقه تماشا نکردند. شلوغ بودن اسکواد استقلال، کار را برای سرمربی تیم کمی

دشوار می‌کند و او برای انتخاب نفرات نهایی، چالش بزرگی دارد. اگر قرار باشد فقط به ترکیب استقلال نگاه کنیم، تیمی در حد و اندازه قهرمانی لیگ برتر و حتی فراتر از آن خواهیم دید اما هنوز به کسی ثابت نشده که سایپنتومی تواندهمان مردی باشد که از این تیم کهکشانی، یک تیم قهرمان می‌سازد. استقلال ترکیب خوبی در اختیار دارد اما هنوز چندان باطراوت فوتبال بازی نمی‌کند. نقطه قوت این تیم، ستاره‌های آبی در همه خطوط زمین هستند. اولین کلین شیت فصل هم می‌تواند برای این باشگاه امیدوار کننده به نظر برسد. با این حال آنها تا اینجا دو تیم تازه وارد را برده‌اند و در تنها بازی بزرگ‌شان روبه‌روی سپاهان شکست خورده‌اند. هر چقدر که سایپنتو زودتر بتواند بهترین ترکیب را برای تیمش پیدا کند، شانس استقلال نیز برای موفقیت بیشتر و بیشتر خواهد شد.

پرسپولیس؛ گل نخور، گل زن‌ها!

تا قبل از نبردهای هفته سوم لیگ برتر، چند تیم هیچ گلی در این فصل دریافت نکرده بودند اما در پایان مسابقه‌های هفته سوم، پرسپولیس تنها تیم فصل به شمار می‌رود که سه کلین شیت متوالی داشته است. بازگشت علیرضا بیرانوند به درون دروازه این تیم، آرمش را به عقب زمین فرمزهادهی داده و گولسبانی نیز با تکل‌های دقیق و به موقع‌اش، بارها به کمک سرخپوشان آمده است. پرسپولیس روبه‌روی آلومینیوم چندبار در معرض خوردن گل قرار داشت اما بیرو و مدافعان این تیم بی‌نقص ظاهر شدند و عملکرد بسیار خوبی مقابل این تیم داشتند. پرسپولیس به لحاظ عملکرد دفاعی یادآور تیم فصل گذشته فرهاد مجیدی است و همه می‌دانند که این تیم در نهایت به کدام سکوی لیگ برتر رسید. با این وجود آنها چند مشکل بزرگ هم دارند. ۲۷۰ دقیقه از لیگ برتر سپری شده و پرسپولیس فقط یک گل به ثمر رسانده است. این موضوع اصلاً جالب توجه به نظر نمی‌رسد. جالب اینکه تنها گل این تیم در این فصل توسط یک هافبک دفاعی زده شده است. نکته دوم هم این است که حیجی مثل فصل گذشته، هنوز ترکیب اصلی تیمش را شناخته و این هفته با بیرون بردن کمال از ترکیب و عقب بردن سروش رفیعی، شیوه بازی تیمش را کمی تغییر داده است. لوکادیا هم هنوز برای آماده شدن به زمان زیادی نیاز دارد. فرمزها در دفاع فعلاً یک تیم عالی هستند و در حمله، هنوز فاصله زیادی با تبدیل شدن به یک تیم آرمانی دارند. این تیم خیلی سخت گل می‌خورد و البته خیلی سخت هم گل می‌زند!

فولاد؛ نظم، تجربه و میانگین سنی

بعد از دو تساوی بدون گل در شروع فصل، فولاد یک نبرد بسیار هیجان‌انگیز را روبه‌روی تراکتور سپری کرد و البته موفق شد این تیم را در لحظات پایانی شکست بدهد. گل ددینی دژاگه در ست همان چیزی است که فاکتوری به اسم تجربه به تیمی مثل فولاد اضافه می‌کند. با این حال این مسابقه نشان می‌دهد اگر فولاد روبه‌روی حریفی مثل تراکتور سازی از شیوه تدافعی همیشگی‌اش فاصله بگیرد، در دفاع به شدت آسیب‌پذیر می‌شود. چیزی نمانده بود که آنها بعد از دریافت گل تساوی از تراکتور، حتی از این تیم عقب هم بیفتند و محمدعباس زاده یک فرصت کلیدی را برای تیمش از دست داد. به هر حال فولاد برای موفقیت در این فصل، می‌تواند روی نظم تیمی و البته فاکتور تجربه استفاده کند. با این حال بالا بودن میانگین سنی این تیم به خصوص در دفاع و هافبک، ممکن است در دقایق پایانی بعضی از بازی‌ها این تیم را به دردر بیندازد. نکو باید به دنبال راهی برای ایجاد یک تعادل کامل و عالی در تیمش باشد.

گل گهر؛ انتقال عالی، مهاجمان متوسط

تیم امیرقلعنوبی در این فصل، تیم بسیار پرنوسانی نشان داده است. تیمی که فصل را با یک برد عالی روبه‌روی تراکتور شروع کرد، در دومین مسابقه انقدر بدون گل قلعه‌نوبی بعد از تساوی با مس رفسنجان در کنفرانس خبری به شدت از خجالت بازیکنان تیمش در آمد و در سومین مسابقه روبه‌روی سپاهان، همین تیم توانست یک بازگشت بسیار بزرگ را خلق کند و حریف پرستاره‌اش را با یک امتیاز به اصفهان بفرستد. این میزان از نوسان برای یک تیم اصلاً

صیادمنش تا ۲۱ سالگی، کوهی از تجربه است و می‌توانست جام جهانی را هم به فهرست این تجربه‌ها اضافه کند. با این حال او با همین سرعت پیشرفت می‌تواند در ۲۵ سالگی، جوهری در ترکیب تیم ملی ایران باشد

چمپیونشیپ برداشت. بعد از فقط یک نیم فصل حضور قرضی در هال، همه از کیفیت این بازیکن راضی بودند و باشگاه‌ها نیز قرارداد او را دائمی کرد.

صیادمنش در همه مسابقه‌های تیمش در شروع فصل جدید به صورت ثابت به میدان رفت تا اینکه یک برخورد، این مصدومیت شدید را برای او به وجود آورد. صیادمنش تا ۲۱ سالگی، کوهی از تجربه است و می‌توانست جام جهانی را هم به فهرست این تجربه‌ها اضافه کند. با این حال او با همین سرعت پیشرفت می‌تواند در ۲۵ سالگی، جوهری در ترکیب تیم ملی ایران باشد.

به پشت سر نگاه نکن

اینکه چه اتفاق تلخی برای این ستاره رقم خورده، دیگر مهم نیست. الهیار باید بلند شود و راه خودش را پیدا کند. او اولین بازیکنی نیست که یک دوره از جام جهانی را به راحتی از دست می‌دهد. سردار آزمون هم در همین سن و سال، در آخرین اردوی تیم ملی قبل از جام جهانی برزیل حاضر بود اما در فهرست نهایی قرار نگرفت. او اما آنقدر تلاش کرد که در جام جهانی بعدی، ستاره ثابت تیم ملی بود. الهیار نیز باید در همین مسیر قدم بردارد. شاید این مصدومیت او را کمی به عقب برود و جایگاه ثابتش در هال سیتی را نیز بگیرد اما او ثابت کرده که همیشه قادر به انجام کارهای سخت بوده است. کمی به عقب برمی‌گردد اما دوباره خودش را به نقطه دلخواه می‌رساند. صیادمنش دیر یا زود، بالاخره در جام جهانی هم بازی خواهد کرد.

خوب نیست اما شکی وجود ندارد که گل گهر در این فصل فوتبال بسیار خوبی بازی می‌کند. آنها به خصوص در انتقال بازی، یکی از بهترین تیم‌های لیگ برتر هستند و نمی‌توان این حقیقت را در موردشان کتمان کرد. شاید اگر گل گهر در خط حمله نیز کیفیتی مثل دفاع یا خط هافبکش داشت، به جدی‌ترین مدعی برای بردن لیگ تبدیل می‌شد. به هر حال آنها در سه بازی سخت شروع فصل به پنج امتیاز رسیده‌اند و همچنان بدون شکست مانده‌اند. شاید ایده‌های قلعه‌نوبی این فصل در سیرجان کاملاً جواب بدهند و این تیم بتواند بهترین نتیجه تاریخش در لیگ برتر را به دست بیاورد.

تراکتور؛ این تیم زمان می‌خواهد

سه بازی و فقط یک امتیاز. شروع تراکتور در این فصل بدترین شروع از زمان ورود آنها به لیگ برتر است اما تا وقتی یک مربی مثل قربان بردی اف‌روی نیمکت این تیم نشسته، نباید به پایان کار آنها به شکل ناامیدانه‌ای نگاه کرد. این تیم زمان می‌خواهد و هفته به هفته بهتر می‌شود. آنها در جریان دو شکست‌شان در این فصل هم اصلاً بدتر از رقبای ظاهر نشدن و شاید کمی بدشانس بودند. تراکتور در این فصل موقعیت‌های گل‌زنی مطلوب زیادی را هم به راحتی هر چه تمام‌تر از دست داده و برای یک تیم پرستاره، این اصلاً اتفاق خوبی نیست. بازی روبه‌روی تماشگرها، می‌تواند برگ برنده تراکتور در ادامه این فصل باشد. اگر آنها دوباره به یادگار برگردند و روبه‌روی تی‌تی‌ها به میدان بروند، نتایج به مراتب بهتری کسب خواهند کرد. تراکتور با این فرم بد، هنوز یک تیم مطلقاً ناامیدکننده نیست و می‌تواند کارهای جذاب‌تری انجام بدهد.